

Nouvelle Vague

Mireia Companys

No érem res
aquella nit de vins perduts en parets blanques,
de temps abolits, de mans caçadores.
No érem res,
no seríem mai res,
tan sols tovalles i sopar i parèntesi,
tan sols mirada que la fam devora.
Però volíem,
volíem sí,
volíem més.
Però volàvem
sobre les notes
de tots els vèrtexs del silenci.
Preteníem recórrer el món en blanc i negre
i retrobar-nos més enllà de l'escapada;
i volíem, volíem sí,
volíem més,
i ens refugiàvem en decibels i Pessoa
i navegàvem sobre marees de febre.
No érem res,
no seríem mai res,
però seríem junts i efímers
i dins nostre
bategaven tots els somnis del món.

COMPANYS, Mireia (2016): *Un brot de febre*. Girona: Edicions Tremendes.